

Женева, ученикъ на Диеме въ Парижката консерватория, отъ 1907 самъ професоръ въ нея, а сѣщо води курсове по интерпретация и въ „Еколь нормаль дьо мюзикъ“. Основателъ на: „Société du Festival lyrique“ (1902), „Société des Concerts Cortot“ (1903) и на Orchestre symphonique de Paris (1928) — самъ дирижирайки предимно творби на съвременни компонисти. 1905, заедно съ Ж. Тибо и Пабло Казалс, основаватъ едно трио, което скоро придобива голѣма известностъ. И като пианистъ, и като диригентъ, К. се отличава съ глѣбината на чувството и върното си стилово чувство. Писалъ много статии въ Revue musicale върху пианистичнитѣ творби на французски компонисти, както и „Рационално-пластичната техника“, „Французската музика за пиано: Дебюси, Франкъ, Шабрие, Форе, Дюка“ (1930) — книги.

Корчмарьовъ, Клементи — руски компонистъ, род. 16 апр. 1899, станалъ популяренъ чрезъ своитѣ пѣсни за клубнитѣ хорови крѣжози въ Русия, и за масовата музикална работа тамъ. Започналъ подражательно, К. става завършенъ и значителенъ майсторъ на масовата хорова пѣсенъ, преминалъ вече и къмъ голѣмитѣ форми: опера „Иванъ-солдатинъ“, балетътъ „Крепостната балерина“ и др.

Котсъ, Албертъ — Koates, Albert — английски диригентъ и компонистъ, род. 23 апр. 1882 въ Петербургъ, възпитаникъ на тамошната и Лайпцигската консерватории; капел-майсторъ въ Манхаймъ, Дрезденъ и Петербургъ; отъ 1914 — диригентъ на концертитѣ на Филхармонията, на Квѣнгарденскитѣ симфонични концерти въ Лондонъ, и на „Лондонския симфонически оркестъръ“. Композиции: една симфонична поема „Орелъ“; оперитѣ „Асур-банипалъ“ и „Самуелъ Пеписъ“ или „Дневникъ“ (1930); клавири нѣща и една симфония (1931). Въ програмитѣ за своето американско турне презъ 1931 К. е поставилъ „Българската сюита“ и рапсодията „Вардаръ“ на Панчо Владигеровъ.

Котсъ, Ерикъ — Coats, Eric — английски компонистъ, род. 27 авг. 1886 въ Хъкналъ Нътсъ, възпитаникъ на Кралската музикална ака-

демия въ Лондонъ, писалъ: „Миниатюрна сюита“; 4 сюити; „Малъкъ вальсъ“; „Танцъ-интерлюдъ“; „Горски нимфи“; пѣсни съ оркестъръ; „Тантела и порцеланъ“; 4 Шекспирови пѣсни; „Мечтитѣ на Мило“ и много други пѣсни съ пиано.

Кохъ, Фридрихъ — Koch, Friedrich — значителенъ компонистъ, род. 3 юли 1862 въ Берлинъ, умр. 30 ян. 1927 с. т., челистъ въ придворния кралски оркестъръ, учителъ въ Лесинговата гимназия, отъ 1917 — начало на теоретичния отдѣлъ, и водящъ композиционенъ класъ при Висшата музикална школа въ Берлинъ. Композициитѣ на К., въ класикоромантически духъ, се състоятъ отъ: 2 симфонии; една симфонията; „Горска идиллия“; единъ цигулковъ концертъ („Нѣмска рапсодия“); една „Романтическа сюита“ за пиано и оркестъръ; оратории „За дневнитѣ времена“ и „Грѣхопотопъ“, и оперитѣ: „Леа“, „Воденицата на възвишението“, „Die Halliger“; пѣсни за баритонъ и оркестъръ, хорове; соли и фантазищюке за пиано, цигулка, чело и др.

Кохъ, Хайнрихъ Кристофъ — Koch, Heinrich Christoph — бележитъ теоретикъ и лексикографъ, род. 10 окт. 1749 въ Рудолфсхадтъ, умр. 12 мартъ 1816 с. т., ученикъ на Гюпферъ въ Ваймаръ, 1 цигуларъ въ капелата на Рудолфсхадтския князь, 1777 камермузикаусъ на сѣщия. Найценното негово дѣло е „Музикаленъ речникъ“ въ 2 части, излъзълъ 1802 въ Франкфуртъ, който съ своята пълнота, точностъ и яснота на изложението, и до днесъ не е изгубилъ значението си. Освенъ това: „Наржчикъ при изучаване на хармонията“ — (1811), „Опитъ за въвеждане въ композицията“ (1782—93) и много теоретични статии.

Кохъ, Янъ — Koch, Jan — виолонистъ, род. 12 февр. 1891 въ Унг. Радени (Чехославия), ученикъ на Шевчикъ въ Прага и Виена (1905/12), преподавателъ въ музикалното училище на Руското императорско музикално общество въ Тифлисъ (1912/14), тактъвъ въ Ausbildungsklasse на Моцартеума въ Залцбургъ (1914—16); 1916—18 отбива военната си служба въ Австрий-